

FRITS NEEMT DE MAAT VAN

ERIC VAN SCHAGEN

Deze maand haalt hij Simac na 27 jaar definitief van de beurs. Terug naar het familiebedrijf dat zijn vader Mac 43 jaar geleden begon. Inmiddels met ruim duizend medewerkers. Eric van Schagen, nummer 472 in de Quote 500, vader van vier kinderen (23, 27, 29 en 30), getallemens en conflictvermijder. Het leven leerde hem hardhandig om de dingen te accepteren zoals ze hem overkomen.

TEKST: RIA KERSTENS FOTO'S: PATRICK MEIJS

Eric van Schagen (57) wordt geboren in de Kalverstraat in Eindhoven. Een straat in een Tongelrese volksbuurt, waar een mix van alle gezindten en stromingen woont. Een vruchtbare straat; vier huizen verder staat de wieg van Wim van der Leege.

Pa en ma Van Schagen komen eind jaren veertig vanuit Veenendaal naar Eindhoven voor Philips. In 1961 verhuizen ze naar een groter huurhuis in Veldhoven. Daar gaat Eric naar school. Hij heeft iets met getallen; als kleine jongetje zit hij op het keldertrapje naar het gasmetertje te kijken. Hij doorloopt zijn middelbare-schooltijd met gemak, de Technische Universiteit daarna op zijn sloffen. Pa Van Schagen neemt zijn ontslag bij Philips en start in 1971 vanuit huis als Nederlands vertegenwoordiger voor Europa van het Amerikaanse Singer Instrumentation. Simac, zo noemt Mac van Schagen zijn bedrijf, wordt niet veel later ook leverancier van professionele test- en meetapparatuur en verhuist al snel naar een oud schoolgebouw in Steensel. In 1986 verkast het bedrijf naar De Run in Veldhoven. Daar worden de bedrijfsactiviteiten opnieuw uitgebreid: Simac wordt leverancier van complexe computernetwerken en er volgt een introductie van het bedrijf op de parallelmarkt van de Amsterdamse Effectenbeurs. In dat jaar wordt Eric van

Schagen mededirecteur van Simac.

Was het een logische stap om in het bedrijf van uw vader te gaan werken?

„In mijn studententijd peinsde ik er niet over om het bedrijfsleven in te gaan. Ondernemerschap was niet waar je mee bezig moest zijn, vond ik. Er waren hogere doelen: het milieu bijvoorbeeld. Op mijn 24e ging ik toch aan het werk bij Ahrend in Amsterdam. Een jaar later stond ik voor de keuze om naar Amsterdam te verhuizen, of ander werk te zoeken. Mijn vriendin wilde in de buurt van Eindhoven blijven en ik bij mijn vriendin. Dus werd het Eindhoven. Tijdens een gesprek met mijn vader vroeg hij of ik bij Simac kwam werken. Hij was inmiddels 55 en zag het moment van zijn pensioen aankomen.”

Verbaasde u dat?

„Pa en ik hadden de normale conflicten in mijn jeugd. Achteraf begrijp ik goed dat hij het familiebedrijf zo wilde voortzetten. Dat voel ik hetzelfde nu ik dichterbij mijn eigen pensioen kom. Maar ik kan me voorstellen dat mijn vader ooit gedacht heeft dat ik niet geschikt was...”

Ik ben blij dat hij zijn mening bijstelde want in mijn jeugd zag ik voornamelijk mijn moeder. Pa was altijd aan het werk. Ik heb

In de ontvangstkamer waar we elkaar ontmoeten hangt een groot schilderij van vader en zoon Van Schagen. „Ja, dat maakte de vrouw van een medewerker voor het veertigjarige bestaan van Simac. Mijn vader heeft het niet mogen meemaken helaas. Dat zijn de mooiste cadeaus om aangeboden te krijgen, die komen uit het hart.”

hem gelukkig alsnog twintig jaar bij Simac mogen meemaken. Voor hem waren de mensen binnen een familiebedrijf ook echt familie. Hij wilde dat het goed ging met de mensen die voor hem werkten. Dat verlangen heb ik ook, maar met duizend mensen is dat wat moeilijker dan toen. Ik stond vrij ver van hem af in mijn jeugd, maar uiteindelijk, nu ik 57 ben, ervaar ik heel veel overeenkomsten. We hebben alles uit kunnen spreken; hoefden elkaar maar aan te kijken en het was helemaal goed.”

Waar houdt Simac zich nu mee bezig?

„Met de technische kant van ICT. Hardware, glasvezel, meetapparatuur, besturingssoftware en beheer. We gaan steeds meer richting oplossingen, bijvoorbeeld kassystemen, onderwijsinfosystemen en systemen in de zorg. We transformeren voortdurend. We ontwikkelen ook zelf producten maar het meeste ontwikkelingswerk zit in het combineren van bestaande systemen tot totaaloplossingen.”

10 maart is de officiële beurs-exit van Simac. Wat was de aanleiding om 27 jaar geleden naar de beurs te gaan?

„Simac was redelijk succesvol, groeide snel en mijn vader was zo'n beetje aan het einde van zijn latijn. Heel zijn pensioenvoorzie-

ning zat in het bedrijf en van zijn bescheiden salaris moest hij ook nog tachtig procent afdragen aan de fiscus. Hij had geld nodig voor zijn pensioen en de enige oplossing was om aandelen te verkopen.

Naast de overweging om Simac helemaal te verkopen of een financieel aandeelhouder te zoeken, opperde AMRO een beursgang op de parallelmarkt. Dat was een ideale oplossing. We behielden onze zelfstandigheid en mijn vader kreeg – meer dan hij ooit had durven dromen – geld voor de aandelen die hij verkocht.

Wij schrokken er zelf van toen we ineens tussen Philips en Shell op de beurs stonden. Dat was een jongensdroom, maar een waaruit mijn vader snel ontwaakte. Hij werd keihard afgerekend. Als het bedrijf de verwachtingen van dat jaar niet helemaal waar maakte, was iedereen teleurgesteld, terwijl hijzelf hartstikke trots was op de groei. Dan stond er in de krant dat het jaar voor Simac mislukt was. Na twee jaar was pa alle bemoeienis al weer beu. Maar mijn vader had niet met pensioen kunnen gaan als we niet naar de beurs waren gegaan. Simac had zijn groei niet kunnen financieren en we waren ook zeker niet meer zelfstandig geweest.”

We zijn nu 27 jaar verder en Simac is weer een familiebedrijf. Waarom?

„Simac staat qua bedrijfsvoering dicht bij een familiebedrijf dan bij een beursgenoteerd bedrijf. Ik vind het heel belangrijk om loyaal te zijn naar onze medewerkers. Dat betekent dat je vooral wilt bouwen en niet elke activiteit alleen maar wilt afrekenen op opbrengst. Meer lange termijn strategieën in plaats van hoge kwartaal druk. We werden in toenemende mate gedwongen tot een managementstijl die gericht was op puur rendement, strategische groei en focussen. Daar geloof ik niet in. Het richten van focus, het maken van een strategisch plan en het snel wisselen van management leidt niet tot meer succes bij een bedrijf.”

Waarom dat dan na al die jaren pas besloten?

„In de jaren negentig groeiden we, mede onder druk van de beurs zeer snel. Simac ging daardoor bijna, en een hoop concurrenten helemaal, failliet. Ik zag toen in dat het maken van een ambitieus plan heel risicovol was. In de jaren daarna hadden we gek genoeg ook niet al te veel belangstelling van de beurs, en konden rustig opnieuw opbouwen. Maar op het moment dat we dachten: 'We zijn er weer', was het alsof we van de eerste divisie naar de eredivisie promoveerden. Meteen begon iedereen zich er weer mee te bemoeien; ons te vertel-

len dat we nog drie keer zo groot moesten groeien. Ik kreeg déjà vu's. We werden weer gedwongen om dezelfde situatie in te gaan, ondanks dat ik aangaf dat dat niet ons ding was. Ik had me eigenlijk afgezworen nog ooit leningen bij banken aan te gaan en van de beurs afgaan kon alleen met leningen gefinancierd worden. Op het moment dat een paar aandeelhouders op alle slakken zout legden, me beschuldigden van belangenverstrengeling en mijn integriteit in twijfel trokken, werd de druk om een beslissing te nemen opgevoerd.

Ik wilde geen herhaling van de jaren negentig, dus besloot ik om te gaan onderzoeken of we weer een familiebedrijf konden worden, en of banken bereid waren om dat te financieren. Tot mijn grote verrassing hadden ze die bereidheid tegen heel redelijke tarieven. Dezelfde mensen die mij uiteindelijk dwongen om het bedrijf van de beurs af te halen, waren die paar procent die uiteindelijk het achterhoedegevecht leverden. Het was ze helemaal niet te doen om er een familiebedrijf van te maken. Zij zagen Simac alleen als iets dat geld moest opleveren. Dit bedrijf is veel meer.”

Hoe opgelucht en blij bent u dat die tijd nu achter de rug is?

„Iedereen ziet aan me hoe blij en opge-

lucht ik ben dat het gelukt is. Het geeft echt enorm veel positieve energie, en ik voel me weer helemaal verbonden met de medewerkers en klanten. En ik weet zeker dat mijn vader dit ook heel erg mooi vindt.”

U heeft best veel nevenfuncties, wat is uw drijfveer?

„Ik ben geïnteresseerd in vele zaken, maar ook in organisaties. Iemand anders vindt in de tuin werken leuk, ik het besturen van een organisatie. Het is mijn hobby om te kijken hoe mensen in een organisatie functioneren. Ik ben in principe in een gespreid bedje terechtgekomen; heb mezelf nooit echt kunnen bewijzen binnen het bedrijf. Wat was er nou gebeurd als mijn vader dit bedrijf niet had gehad? Dat is ook een motivatie: mezelf bewijzen hoe ik onafhankelijk van mijn functioneren bij Simac, ook zelf in staat ben om dingen te doen.”

U had ooit een ernstig auto-ongeluk en uw vrouw overleed in 2004 aan een ernstige ziekte. Wat deed dat met u?

„Je accepteert de dingen zoals ze je overkomen. Als ik ergens niets aan kan doen, is dat geen probleem, maar een gegeven. Een beetje boeddhistisch misschien. Na dat ongeluk 35 jaar geleden, waarbij ik bijna overleed, lag ik vier maanden in het ziekenhuis.

Toen heb ik vastgesteld dat het leven zeer eindig is. Dus je moet genieten van een dag die goed is, je moet iets van je leven maken. Tot die tijd voelde dat veel meer vrijblijvend. Een fysiotherapeut vroeg destijds aan mij: 'Je hebt het overleefd, wat ga je nou van je leven maken?' Ik voelde de verantwoordelijkheid en de plicht om die tweede kans te nemen.

Het overlijden van mijn vrouw op 47-jarige leeftijd drukte mij nog een keer met de neus op de feiten. Het leven is eindig voor iedereen. Tijd heb je niet in de hand, dat wordt voor je bepaald. Wat je wel in de hand hebt, is wat je er in die gegeven tijd uit haalt. *Today is the first day of the rest of your life.* Mijn vrouw is overleden. Dat kan ik een plek geven. Als ik denk dat ik het slecht heb, dan heb ik het ook slecht. Maar het omgekeerde geldt ook. Je moet er zelf iets van maken. De enige zekerheid zit in jezelf. Dat heb ik er van geleerd."

Waar droomt u nog van?

„Om Simac schuldenvrij honderd procent in eigen bezit te hebben, zodat ik richtingen kan kiezen die ik zelf wil. Het zou heel mooi zijn als ik het dan ook kan overdragen naar een volgende generatie of in ieder geval een volgend directielid."

Welke waardes heeft u van thuis mee gekregen?

„Van mijn vader de verbondenheid die hij met mensen had. En hij was een enorme doorzetter, bezig met alles uit het leven te halen wat er in zat. Van mijn moeder vooral de rust en het conflictvermijdende. Bovendien het heel gelukkig kunnen worden van in de buitenlucht lopen met een boterham met pindakaas in je hand."

Conflictvermijdend?

„Ja. En dat is niet altijd een goede eigenschap. Iemand zei ooit: 'Als je met jou een conflict zoekt, dan implodeer je'. Ik kan heel hinderlijk zijn als iemand mij wil vertellen wat hij van mij vindt. Dat hoor ik aan en vervolgens overweeg of ik er wat aan kan doen of niet. Ik ga de discussie niet aan. Als iemand dan nog veel bozer wordt zeg ik: 'Ik ga even een boek lezen'. Voor iemand met een beetje temperament is het heel lastig om met mij om te gaan."

DRIES STEINMEIJER, HET FRITS-PANEL EN DE VRAGEN

Op verzoek van FRITS recruteerde Dries Steinmeijer (tweede van rechts), directeur van Korteweg Communicatie, en buitengewoon en erkend netwerker in de stad, drie panelleden voor deze rubriek. Gevoed door hun eigen nieuwsgierigheid bedenken zij samen de vragen. Edzo Doeve (rechts) is bestuursvoorzitter van de landelijke uitvaartorganisatie DELA in Eindhoven; Imke Carsouw-Huizing is directeur van de Stichting Brainport en directievoorzitter van Brainport Development; Jo van Ham is lid van het College van Bestuur van de TU/e en lid van de Raad van Toezicht van de citymarketingorganisatie EHV365.

Heeft een van uw kinderen net zo'n temperament?

„Nee, en wij laten elkaar betrekkelijk met rust. Vroeger thuis ook; als je drie weken niet thuis was geweest, was het nooit 'Waar was je', maar: 'Fijn dat je er bent, hoe gaat het met je?' Ik denk dat er best teleurstellingen zijn bij mijn kinderen. Zeker in de periode nadat mijn vrouw overleed. Toen heb ik ze niet altijd de hulp kunnen geven die ze op dat moment nodig hadden. Gelukkig waren er andere mensen in hun omgeving

die dat wel konden."

U staat met een vermogen van 58 miljoen euro op plek 472 in de Quote 500; ongevraagd, want u heeft geen invloed op de samenstelling. Hoe vindt u dat?

„Het is leuk als je dat bereikt. Of het juist is wat er staat, daarover kunnen we in discussie gaan, maar dat weet ik zelf niet eens. Het gaat om geld, dus je moet het relativeren, maar het is leuker om er wel in te staan, dan om er niet in te staan toch?" 🗨️